

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 10ης Ιανουαρίου 2006

στην υπόθεση C-147/04 (αίτηση του Conseil d'État για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **De Groot en Slot Allium BV, Bejo Zaden BV κατά Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et des Affaires rurales** ⁽¹⁾

(Οδηγία 70/458/ΕΟΚ — Εμπορία σπόρων προς σπορά κηπευτικών — Άρθρο 2 — Οδηγία 92/33/ΕΟΚ — Εμπορία φυταρίων και πολλαπλασιαστικού υλικού κηπευτικών, πλην σπόρων προς σπορά — Παράρτημα II — Κοινός κατάλογος των ποικιλιών ειδών κηπευτικών — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την εμπορία υπό την ονομασία «ασκαλώνια» αποκλειστικά των ποικιλιών ασκαλωνίων που παράγονται με φυτικό πολλαπλασιασμό — Άρθρο 28 ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών)

(2006/C 48/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-147/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) με απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2004 που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 22 Μαρτίου 2004, στο πλαίσιο της δίκης **De Groot en Slot Allium BV, Bejo Zaden BV** κατά **Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et des Affaires rurales**, παρισταμένης της: **Comité économique agricole régional fruits et légumes de la Région Bretagne (Cerafel)**, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J. Makarczyk, C. Gulmann, Γ. Αρέστη (εισηγητή) και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Ιανουαρίου 2006 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 70/458/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 1970, περί εμπορίας σπόρων προς σπορά κηπευτικών, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 88/380/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1988, δεν επιτρέπει την εγγραφή των ποικιλιών «Ambition» και «Mataador» στην ειδική για τα ασκαλώνια κατηγορία του κοινού καταλόγου ως ποικιλιών σπόρων.

Το άρθρο 28 ΕΚ απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η υπουργική απόφαση της 17ης Μαΐου 1990, περί της εμπορίας των ασκαλωνίων, η οποία επιτρέπει την εμπορία υπό την ονομασία «ασκαλώνια» αποκλειστικά των κηπευτικών που παράγονται με φυτικό πολλαπλασιασμό, και όχι των κηπευτικών που είναι προϊόν σπόρων οι οποίοι παράγονται και διατίθενται υπό την ίδια ονομασία στην αγορά άλλων κρατών μελών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 15ης Δεκεμβρίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-151/04 και C-152/04 (αίτηση του tribunal de police de Neufchâteau για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **ποινικές δίκες κατά Claude Nadin, Nadin-Lux SA και Jean-Pascal Durré** ⁽¹⁾

(Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Έννοια του εργαζομένου — Προϋπόθεση περί σχέσεως εξαρτήσεως — Αυτοκίνητο όχημα — Διάθεσή του στον εργαζόμενο εκ μέρους του εργοδότη — Όχημα που έχει ταξινομηθεί στο εξωτερικό — Εργοδότης εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος — Ταξινόμηση και φορολόγηση του αυτοκινήτου οχήματος)

(2006/C 48/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-151/04 και C-152/04, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, τις οποίες υπέβαλε το tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο) με αποφάσεις της 16ης Ιανουαρίου 2004 που περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 25 Μαρτίου 2004, στο πλαίσιο των ποινικών δικών κατά **Claude Nadin, Nadin-Lux SA** (C-151/04) και **Jean-Pascal Durré** (C-152/04), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, K. Schiemann, N. Colneric (εισηγήτρια), J. N. Cunha Rodrigues και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15 Δεκεμβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 43 ΕΚ απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως αυτή των υποθέσεων των κυρίων δικών, επιβάλλουσα σε μη μισθωτό εργαζόμενο που κατοικεί στο κράτος αυτό την υποχρέωση ταξινόμησης εταιρικού οχήματος που τίθεται στη διάθεσή του από την εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος εταιρία που τον απασχολεί, όταν το εταιρικό αυτό όχημα δεν προορίζεται να χρησιμοποιηθεί κατά τρόπο μόνιμο κυρίως εντός του πρώτου κράτους μέλους ούτε χρησιμοποιείται πράγματι κατ' αυτόν τον τρόπο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30.4.2004.